

kekirken. Trusler om dette har vi hørt saa tidt; men efter det Kendskab, jeg har til kirkelige Kredse, tror jeg ikke, at noget saadant vilde finde Sted, og vor Folkekirke skulde jo gerne være rummelig. Det ligger i selve Navnet: Folkets Kirke; at den maa være meget rummelig. Den har faktisk i Tidernes Løb huset Retninger af den Art, som Arboe Rasmussen har været Talsmand for; ja, den har ikke blot huset saadanne Retninger i et langt Tidsrum, men en saadan Retning har endogsaa længe været den mest fremtrædende og herskende indenfor den lutherske Kirke. Naar man gerne vil have at vide, hvad der nærmere forstaas ved det evangelisk-lutherske, vil jeg dertil sige, at det evangelisk-lutherske efter min Mening ikke kan defineres ganske bestemt; det er noget ubestemt, og hvad der skal lægges deri, afhænger meget af de forskellige Aandsforhold og Bøvelser, som Tiderne rummer. Dette rummelige og ubestemte, som efter min Mening absolut hører med til en Folkekirke, vil lide et Skaar, vil tilintetgøres, hvis Arboe Rasmussen bliver domfældt; en saadan Domfældelse vil være et Skridt i Retning af at gøre Folkekirken til en Sektkirke, en Sekt i Lighed med de andre Sekter, som afgrænser sig ved bestemt formulerede Læresætninger. Men det er klart, at naar Folkekirken saaledes afgrænser sig som Sektkirke, maa det Spørgsmaal tages op, om Lovgivningsmagten ikke ogsaa maa give den Sektens Vilkaar i ydre Henseende. Det er dette, jeg i alt Fald for Øjeblikket nødig vil gaa med til. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) i hans Opfattelse af det evangelisk-lutherske, saaledes som det er nævnt i vor Grundlovs § 3.

Jeg har endelig et Par Henvendelser til den højtærede Kultusminister. Det er ikke saa sjældent, at der fra Menighedsraadene foreligger baade en Flertals- og en Mindretalsindstilling om Embederne, og jeg indrømmer, at der kan være Grunde, der bevirker, at Kultusministeren foretrækker en Mindretalsindstilling. Der er imidlertid en Grund, som ikke bør kunne bevirke dette, og jeg vil gerne have en Udtalelse fra Kultusministeren om, hvorvidt han er enig med mig deri. Det er Hensynet til en Præsts Anciennet. En Præsts

Alder kan ikke, i hvert Fald ikke efter min Mening, begrunde, at den højtærede Kultusminister foretrækker en Mand, som er indstillet af et Mindretal, fremfor en Mand, der er indstillet af et Flertal. Det er naturligvis umaadelig kønt af Ministeren, at han gerne vil forflytte ældre Præster, gerne vil have, at de skal have større Embeder, større Indtægter, Indtægter, som staar i nogenlunde Forhold til deres Alder. Men Hensynet til Menighedernes Flertal maa være det absolut afgørende i saadanne Tilfælde; saa maa det være Ministerens og Rigsdagens Sag at raade Bod paa de andre Forhold paa anden Maade. Jeg ved, at den højtærede Minister er Tilhænger af at gøre alle Præstekald lige store med Hensyn til Lønning; denne Udvej staar aaben, og jeg kan i den Henseende give den højtærede Minister min Tilslutning.

Vi havde i sidste ordentlige Samling et lille Lovforslag til Behandling, som angik Valgmenighedspræsters Adgang til at udstede Attester om Religionskundskab hos de Børn, der undervises i Friskoler. Lovforslaget gav Valgmenighedspræsterne lige Ret med Folkekirkens Præster i denne Henseende. Ved dette Lovforslags Behandling henstillede jeg til den højtærede Minister, om han ikke kunde give de lutherske Frimenigheders Præster samme Ret, og jeg fik Tilslutning af det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen). Den højtærede Minister lovede at overveje dette Spørgsmaal, og — om det lod sig gøre — at fremsætte Lovforslag herom. Jeg mener, at et saadant Lovforslag vil være et Skridt i Retning af større religiøs Frihed herhjemme; det var derfor, jeg i sin Tid fremdrog Sagen. Jeg vil da spørge Ministeren, hvor langt han er kommet i sine Overvejelser, og om vi kan vente et Forslag i den angivne Retning i en nær Fremtid.

Nøhr: Maa jeg have Lov til at slutte mig til det Ønske, der først blev fremsat af det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) og senere er tiltraadt af adskillige ærede Medlemmer af forskellige Partier her i Tinget, nemlig Ønsket om, at Landbrugsministeren vil forelægge for Tinget et Lovforslag om Afløsning af Arvefæsteafgifterne, ikke fordi dette Spørgsmaal i og for sig er saa overordentlig vigtigt,